

а) На българско нарѣчіе :

Мома и славей.

Чепка конопи мома
Въ господарска градина :
Пыта си ѿ славейче,
Защо е нажелена ?
Какъ азъ да се веселихъ,
Славейченце малко :
Либе ми отведохъ
Въ камѣнни тъмници !
Ако да имахъ перце,
Писмо щѣхъ да пишѣ ;
Ти, мавинко славейче,
Щѣше да го носишь.
Нѣмамъ перце, нѣмамъ кожа
Письмце да пишѣ ;
Поздрави ти съ пѣсни,
Че тукъ горѣхъ, вѣхъхъ.

(Изъ « братски трудъ » отъ
Г. Беневъ и А. Т. Илиевъ. —
Читалище бр. 10 отъ 1872 г.)

в) На македонско нарѣчіе :

Сколовранецъ.

Плеватъ мома конопъ
Во градина малкъ, (*)
Пытатъ нея пиле,
Пиле сколовранче,
Пытатъ нея пиле
Заш' ѿе жаловита ?
— Какъ да сумъ весела ?
Малко сколовранче !
Либе отведохъ !
Въ каменнѣ темницѣ.
Да си имахъ перце,
Ке му пишехъ книгѣ.
Малкій сколовранецъ,
Ты бы съ нея лѣталъ.
Немамъ си я перце
И листъ я си немамъ
Да му пишамъ книгѣ ;
Поздрави ты съ пѣснѣ
Мое драго либе,
Че я овде гинамъ
Тежкѣ тѣгѣ тегламъ !

(Изъ « Новобъл. сборка » Р.
Жинзифова. Москва, 1863.)

Ный не можемъ да кажемъ тукъ кой отъ тѣзи два
превода е по-вѣренъ, сир. по-близу до подлинника ; но по-
много быхмы са пропзнесли за превода на г. Жинзифова,
споредъ познатата му опытность отъ другы неговы учены
трудове, тогазъ какъ другытъ двама *сѣтрудници* на неиз-
вѣстныя или по-добрь незначителень « братски трудъ » отъ
Желѣзникъ, ученицы въ Прага или въ Таборъ, — споредъ

(*) У panskeho sada (въ господарска градина).